

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

28 березня 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 34/дп-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого – Мішина М.І.,

членів Комісії: Козлова А.Г., Лукаша Т.В.,

розглянувши питання щодо недостовірності (у тому числі неповноти) тверджень, вказаних суддею Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду (в період перебування на посаді судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ) Слиньком Сергієм Станіславовичем у декларації доброчесності судді за 2015 рік,

встановила:

Відповідно до частини першої статті 62 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) суддя зобов'язаний щорічно до 1 лютого подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі – Комісія) декларацію доброчесності за формою, що визначається Комісією.

Форму декларації доброчесності судді затверджено рішенням Комісії від 31 жовтня 2016 року № 137/зп-16.

У встановленому законом порядку Слинько С.С. подав декларацію доброчесності судді за 2015 рік.

До Комісії у квітні 2018 року надійшла заява Маселка Р.А. щодо недостовірності тверджень, вказаних суддею в декларації доброчесності за 2015 рік.

Заявник зазначає, що в пунктах 17 та 19 поданої до Комісії декларації доброчесності за 2015 рік суддя Слинько С.С. підтвердив, що ним не приймалися одноособово або у колегії суддів рішення, передбачені статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні». На думку заявника, зазначене твердження є недостовірним, оскільки 03 квітня 2013 року

колегія суддів судової палати у кримінальних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, до складу якої входив суддя Слинько С.С., судові рішення стосовно ОСОБА_1 змінила в частині незначного зменшення цивільного позову, а в решті вони були залишені без змін. На думку заявника, засудження ОСОБА_1 підпадає під ознаки політичного переслідування, що було неодноразово зазначено міжнародними організаціями.

Крім того, заявником вказано, що суддя у складі колегії суддів ухвалою від 23 січня 2014 року залишив без змін вирок батьку і сину ІНФОРМАЦІЯ_1.

Ураховуючи викладені обставини, Маселко Р.А. просить Комісію здійснити перевірку декларації доброчесності судді Слинька С.С. за 2015 рік.

Відповідно до частини шостої статті 62 Закону в разі одержання інформації, що може свідчити про недостовірність (у тому числі неповноту) тверджень судді в декларації доброчесності, Комісія проводить відповідну перевірку.

Слинько С.С. брав участь у конкурсі на зайняття вакантних посад суддів Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 26 червня 2017 року було визнано Слинька С.С. таким, що за критеріями професійної етики та доброчесності підтвердив здатність здійснювати правосуддя в Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду, а Комісією завершено проведення стосовно нього кваліфікаційного оцінювання.

Під час проходження кваліфікаційного оцінювання Громадською радою доброчесності було надано висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Слинька С.С. критеріям доброчесності та професійної етики. Підставами висновку зазначено повідомлення Слиньком С.С. неправдивих відомостей у декларації доброчесності судді за 2015 рік.

Слиньком С.С. були надані пояснення щодо спростування відомостей у висновку Громадської ради доброчесності.

Суддя наголосив, що кримінальну справу стосовно ОСОБА_1 було розглянуто в межах та порядку, визначених діючим на той час процесуальним законом, виходячи з фактів та обставин, встановлених судами попередніх інстанцій з урахуванням принципу верховенства права та відповідно до повноважень суду касаційної інстанції.

Стосовно заповнення декларації доброчесності кандидат зазначив, що не підтвердив у пункті 17 факту прийняття рішення, передбаченого статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», зокрема у справі стосовно ОСОБА_1 оскільки жодним рішенням будь-якого компетентного органу його не визнано політичним в'язнем, у тому числі й резолюцією Європейського Парламенту від 14 травня 2012 року, тож у судді були відсутні підстави вважати його таким.

Пунктом 2 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» встановлено, що суддя суду загальної юрисдикції підлягає перевірці у разі прийняття ним одноособово або у колегії

суддів рішень, зокрема, суду касаційної інстанції про перегляд обвинувальних вироків, наслідком якого не було їх скасування, щодо осіб, які визнані політичними в'язнями, за дії, пов'язані з їх політичною та громадською діяльністю.

Така перевірка відповідно до частини другої статті 2 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» здійснювалась утвореною при Вищій раді юстиції Тимчасовою спеціальною комісією з перевірки суддів судів загальної юрисдикції за заявами юридичних або фізичних осіб.

Інформації ж про проведення цієї перевірки стосовно кандидата Слинька С.С. у Комісії немає.

На заперечення в пункті 19 декларації доброчесності факту застосування до Слинька С.С. заборон, визначених Законом України «Про очищення влади», він пояснив, що такі заборони не застосовуються до нього згідно з довідкою ВССУ про результати перевірки, передбаченої вказаним Законом. У своїй же заяві про проведення такої перевірки Слинько С.С. повідомив про наявність ухваленого за його участі рішення стосовно ОСОБА_2 та ОСОБА_3, до яких у лютому 2014 року застосовано повну індивідуальну амністію.

З огляду на викладене Комісія дійшла висновку, що у кандидата були відсутні підстави для підтвердження в декларації доброчесності прийняття рішення, передбаченого статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», та щодо застосування до нього заборон, визначених Законом України «Про очищення влади». Що ж до ухвали ВССУ від 02 квітня 2013 року у справі стосовно ОСОБА_1 то будь-яких порушень кандидатом як суддею під час її постановлення компетентними органами чи судовим рішенням не встановлено.

Таким чином, встановлено, що відомості, наведені в повідомленні Маселка Р.А., уже були предметом дослідження Комісії під час кваліфікаційного оцінювання Слинька С.С. як кандидата на посаду судді Верховного Суду.

Доводи, викладені у зверненні Маселка Р.А., не знайшли свого підтвердження.

Ураховуючи викладене, у судді Слинька С.С. були відсутні підстави підтверджувати в пункті 17 декларації доброчесності судді за 2015 рік факт ухвалення ним рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні». У пункті 19 декларації доброчесності за 2015 рік суддя обґрунтовано підтвердив, що пройшов перевірку, передбачену Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

З огляду на зазначене Комісія за результатами розгляду питання про недостовірність тверджень, указаних суддею Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Слиньком Сергієм Станіславовичем (на посаді судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ) у декларації доброчесності судді за 2015 рік, дійшла висновку про

непідтвердження інформації, викладеної у зверненні Маселка Р.А. про недостовірність тверджень, вказаних суддею у цій декларації.

Керуючись статтями 62, 93, 101 Закону, розділом VI Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Комісія

вирішила:

визнати непідтвердженою інформацію про недостовірність (у тому числі неповноту) тверджень, вказаних суддею Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду (в період перебування на посаді судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ) Слиньком Сергієм Станіславовичем у декларації доброчесності судді за 2015 рік.

Головуючий

М.І. Мішин

Члени Комісії

А.Г. Козлов

Т.В. Лукаш